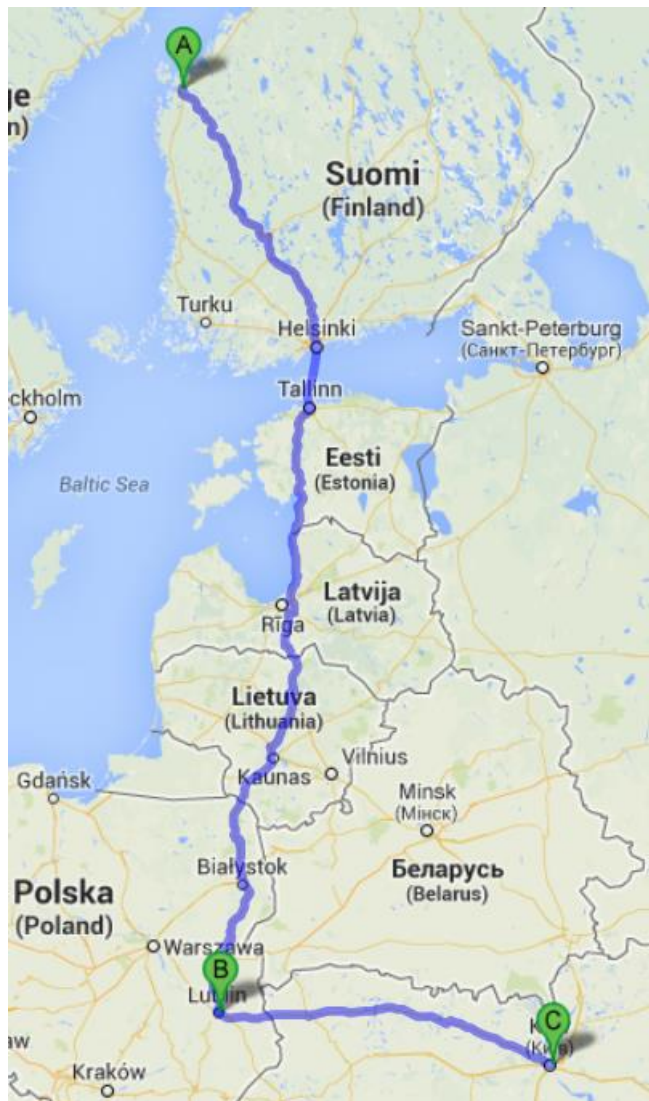

Matka Ukrainan Kiovaan ja takaisin, Ladan kyydissä?

- Tiistai 1.10. 16:00 – Torstai 3.10. 22:00
- Sunnuntai 13.10. 8:30 – Tiistai 15.10. 03:00

Hietamiehen matkatoimiston matka, matkan isäntänä toimii itseoikeutetusti Atte !

- Kuljettaja Atte, apukuski/kartanlukija Tumppi, takapenkin juniori Arttu !

E373 ja E373/M07

2 170 km, 28 tuntia

Joo, eihän siinä mitään järkeä ole, mutta jos seikkailu kiinnostaa niin mikä ettei! Itselle ajatus lähti siitä kun luin Aten facebookkia kesällä 2012, Lada kerho teki extreme matkan Karjalan maalla.

Arvioitu lähtö aika Tiistai 1.10. 16:00, määränpää Vantaa. Atte ilmoittaa tulevansa myöhässä kun ei ollut kerennyt pakkaamaan?" Mitä ihmettä - pakkaamiseen suunniteltu aika oli mennyt 800km ajatun vesipumpun vaihtoon maanantai iltana. Täh - uusi osa ja meni rikki. Mitähän tästä reissusta tulee?"

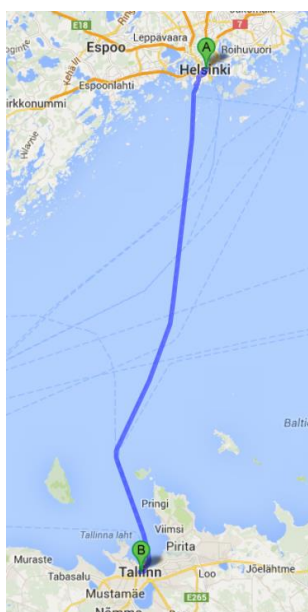
Lähdön kynnyksellä Tiistai 1.10. 16:45, Luutnantintie 5 Mustasaari.

Atte saapui joskus puoli viiden jälkeen, pakattiin Lada ja lähdettiin hakemaan reissun kolmatta jäsentä Arttua. Suunta Hyvinkäälle siellä odottavaan Sannan ruokapöytään! Siellä olimme joskus kymmenen aikaa illalla. Syötiin hyvin ja jatkettiin matkaa Vantaalle, jossa yövyimme. (hyvä talo ostakaa pois!).

Siinä iltaa viettäessä Atelta tuli sitten tarinaa jos toistakin, joka taas asetti epäilyjä, oliko pakko kertoa - tosin nyt voisi vielä perua ja lähteä aamulla takas Vaasaan.

Keskiviikko 2.10. aamulla sitten aikataulun mukaan laivalle, joka lähtee 7:30 Hesan satamasta. On se Laihialaanen nuuka -> Hotelli pressan edessä loppui bensa (pari litraa väärin arvioitu reissu ;-)), joten pistettiin kanisterista tankkiin lisää menovettä - se kun on niin edullista Tallinnassa, joten varsinainen tankkaaminen saa jäädä sinne.

Tallinn, EE - Helsinki, 87,9 km, 3 tuntia 27 min
FI

Meidän laivareissu otti sen 2 tuntia...

Laivakannella sitten Atte vielä tarkisti Ladan öljyt, hyvältä näytti ei muuta kuin ajoa!

Ensin markettiin evästä ostamaan ja sitten auton tankkaus. Sitten jostain kumman syystä Ladan keula kääntyi hämääriin Tallinnan kaupunkikujille... alkas herämään pelko, minne me mennään?" Kunnes sitten epämääräisen talon edessä Atte pisti Ladan parkkiin ja kertoi, että menee kattomaan joskos saisi sen uuden kardaniakselin ostettua -on sitten mitä vaihtaa, kun Ladassa oleva kartaani porsii, se on kuulemma puolen tunnin homma kenttäolosuhteissa... joo-o. Oli liian kallis 125€ jäi ostamata, joten ei muuta kuin keula Puolan Lublinia kohti, jossa pitäisi yöpyä.

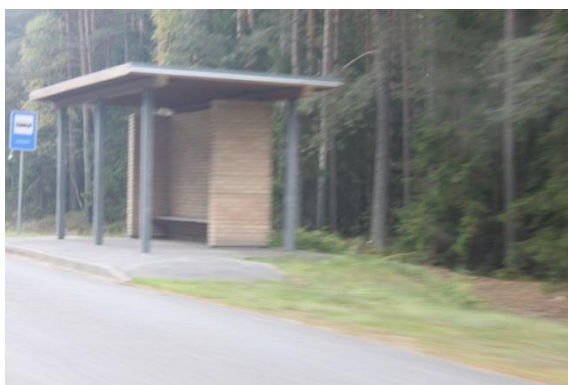

Google mapsin mukaan Tallinnasta reipas 1064km - 13,5 tuntia joten päivästä tulee pitkä, eikä se siten ylimääräisiä stoppeja kaipaa vaan suoraviivaista ajoa! Tallinnasta lähdettiin noin 10:30?

Baltian maat : Viro, Latvia, Liettua ylitettiin kohtalaisesti, ei se nyt mikään nopea väylä ole, liikennettä aikas paljon ja ne rekat -voiko niitä olla niin paljon? Usko oli kova, että Puolan Bialystokin jälkeen liikenne helpottaa, koska siitä sitten lähtee Warsowaan oma väylä sekä suurin osa rekkaliikenteestä. Koko matkan varrella oli uskomaton määrä rekkaparkkeja sekä rekkoja niissä, ei pelkästään tiellä etenemässä.

Ohessa kuvaa linja-auto pysäköistä. Ne oli tukeva rakenteisia ja jotkut jopa hienoja, niitä oli useita erilaisia malleja!

Latvialaista poliisikalustoa – ei paha !

Jossain Liettuassa jumissa liikenneympyrässä, jossa kaikki joka tapauksessa yritti päästä etiäpäin... varmasti kaikkiin neljään eri suuntaan, oli ainakin kilometrin jonot, ellei jopa kahden...

Jossain Liettuassa Atte ihmettelee miten tämä toimii

Atte ihmettelee Artun kanssa Marijampolessa mikähän on vialla, kunnes ymmärtää, että itsellä on näläkä ja se asia pitää korjata.

Marjanpoimijan kylässä pysähdyttiin syömään, taisi se olla jo aika myöhäinen aika sekkin... Itsellä oli haasteita syömisen kanssa. Tilasin keitetyt potut – ne on varmuudella gluteenittomia, tarjoilijatar toi sitten mitä lie rasvapannussa tehtyjä pottuja. Yritin kertoa että mun safka pitäisi olla "glutenfree" niin se luuli että mä haluan ne potut ilmaseksi, ei siellä ollut ketään joka olisi englantia osannut edes sen vertaa kuin meikä, joten jätin potut syömätä ja riskillä muut. Reissun aikana katos 4kg, kotona se otettiin ilolla vastaan... jäi syöminen aikas heikoille, vaikkakin joka päivä vedettiin aamu 7:30-23:00/24:00.... Joten on se hyvä, että reserviä on omasta takaa! Kaksi pakettia gluteenitonta näkkileipä pakettia meni reissun aikana...

Hienoja maisemia tuli kateltua sekä vanhoja rajatarkistuspisteitä pohdittua, millaista se ylittäminen aikoinaan on sitten ollutkaan noissa kohdin, nyt sai vain ajaa suoraan Puolaan asti, ei tarvinnut jännittää rajatarkistuksia.

Joka pysähdyksellä Ladan pelli oli lähes tulkoon aina auki... aina piti ihmetellä mistä mikäkin sivuääni tulee ja tarkistaa ne tärkeät öljyt!

Lublinissa oltiin sitten jo tosi, myöhään, joko sanoin tosi myöhään. Taisi kello olla jotain 01:00? Navigaattorin mukaan ja sehän ohjas meidät jonnekin järven rannalle, mikä lie vapaa-ajan vietto paikka. Ei tietoaakaan mistään ns. hotellista. Aten kontakti ei vastaa, joten siinä sitten ajetaan kyseistä mettätietä ristiin ja rastiin ei löydy... takas isommalle tielle kattelemaan että mikä meni vikaan, eteenpäin kun ajoi, niin siellä tuli epämääräistä kylttiä ja todettiin, että sinne ja löytyihän se sitten sieltä. Sitten tehtiin pientä kalkulaatiota seuraavalle päivälle ja mietittiin mihin aikaan pitäisi herätä.

Taidettiin torstaiaamuna 3.10. lähteä jossain kello 9 aikaan matkaa jatkamaan, takana noin 6 tunnin yöunet.. Aikas äkkiä sitten tuli todettua, että Lada täyteen pakattu 40mm madallausjousilla ei ole se paras alusta noille teille. Pari kertaa olin aikas varma, että nyt tehdään remppaa, sen verta kovin osui pohja maahan ja pakoputki kopisteli koko ajan jonnekin päin alustaa.

Kerroin sitten Atelle että lisää Kiovan huoltolistaan jousien "kumikorokepalat" sellaiset pitäisi nyt ehdottomasti olla -niin tässä vaiheessa Atte oli jo kertonut yhtä ja toista, että huoltaisi Ladan sitten Kiovassa. Kaasari tarvitsi uutta neulaa, se välillä tuotti tuskaa -ei tahtonut käynnissä pysyä tyhjäkäynnillä... kyllä se Atte kaikkea muutakin pientä luetteli mikä saattaa remppaa vaatia, mutta eihän niitä kaikkia muista, ei sitäkään paljonko meillä oli Ladan varaosia mukana -niitä oli paljon!

Ladassa "hieman" piristetty moottori, pellipakosarja, ärjyt äänenvaimentimet ja pakoputki hakkas välillä auton pohjaa. Siitä huolimati ilmeisesti aikas hiljainen koska juniori nukkui lähes tulkoon joka vaiheessa –silloin kun kännystä oli akku loppu (ei voinu pelata)

Noin kahden aikaan sitten saavuttiin Ukrainan rajalle.

Vastaanotto oli lämmin jo jonottaessamme omaa vuoroamme. Aina kun Lada hörähti käyntiin saimme joka puolelta kunnioitusta herättäviä katseita! (tai sitten muuten vain kaikki naureskeli ja ihaili). Muutama uskalikko tuli jopa vierestä kättelemään että mitäs sillä Atella on Ladan alla -vanteita ihailivat. Tuossa vaiheessa totesimme, että voi olla että Lada on pukilla hetken päästä, ilman aluvanteita :-). Rajavirkailijat olivat myös hämillään kun Aten Ladan rekisteriotteen saivat, alkoi kova nauru ja sormella osoittaminen papereista vierustovereille -tarkkasilmäinen havaitsi, että juuri siinä kohtaa rekisteriotteessa lukee Lada! Nopeasti tuli nuorempivirkailija ulkoa sisälle asiaa vahvistamaan - kännö käteen, ilmeisesti soitto jollekin - kierteli Ladaa kovasti ympäri ja todennäköisesti kertoili millaisesta Ladasta oli kyse - puhelu loppui ja sitten oli vuorossa ilmeisesti parin MMS viestin lähettäminen koska otti kuvat sekä edestä että takaa. Kaiken kaikkiaan rajan ylittäminen jonottamiseen kesti varmaan vajaat kaksi tuntia??

Tämän lujempaa ei uskaltanut Ladalla ajaa menomatalla, 110km/h jälkeen kardaani alkas huutamaan ja pelko oli aiheellinen –se vielä porsii....

Matka jatkui sitten kohti Kiovaa ja tehtiinkin päätös, että mennään Kovelista alas Dubnoon ja sieltä Zhytomirin kautta Kiovaan -koska kartan mukaan siellä on aikas paljon nelikaistaista väylää - noh, pieleenhän se suunnitelma meni. Joo oli siellä nelikaistaista tosi vähän kuitenkin ja noiden kaupunkien läpi piti ajaa -yrittää suunnistaa mistä tie milloinkin kääntyy (ei ollut navia jonka mukaan mennä), tiet niissä oli tosi huonoja, siis tosi huonoja -ei ole enää mitään syytä moittia Suomen teitä!

Tällaisia kulkuneuvoja näkyi Ukrainan maaseudulla aikas paljon

Kyseisen reittivalinta tarkoitti siis sitä, että varmaan matka-aikaa tuli ainakin pari tuntia lisää.. noh saipa ihailia hienoja viljapeltoja -ne on SUURIA! Mä vaan en nähnyt niitä mun kaipaamia todella suuria puimakoneita, muutamia näkyi – mutta ne oli niin pieniä...

Kulkukoiria oli Ukrainan puolella ihan jokaisen huoltoaseman ympärillä, samaten niitä oli kisapaikan Toyota-centerin alueella paljon. Ohessa yksi onnellinen, jolle Arttu syötti ison kasan nakkeja –ei ilmeisesti juuri huoltikalta ostettu nakkipaketti ollut Artun mieleen.

Noi pääväylät oli sitten semmoisia, että aikas paljon ne meni ns. kylien tms. läpi ja niissä oli sen 50 nopeusrajoitus. Varmaan 7:ssä kymmenestä oli sitten polliisi videotutkan kera! Jaa mistä tiedetään että siinä oli myös video? Noh, tietty kokemuksesta ;-) 89km/h 50-alueella ja peräti noin 30€ oli maksu.

Perillä Kiovassa, Toyota centerissä oltiin sitten joskus kymmenen jälkeen torstai iltana. Siellä olikin sitten jo hiljaista, joten ei muuta kuin hotellille, joka oli aikas lähellä. Hotelli oli Encore hotelli 22 kerroksinen, ihan normaali länsimainen hotelli.

Matkalla nähtiin myös hienoja hotelli rakennuksia, ohessa yksi

Tyypillistä linja-auto kalustoa sekä kuorma-auto kalustoa Ukrainassa

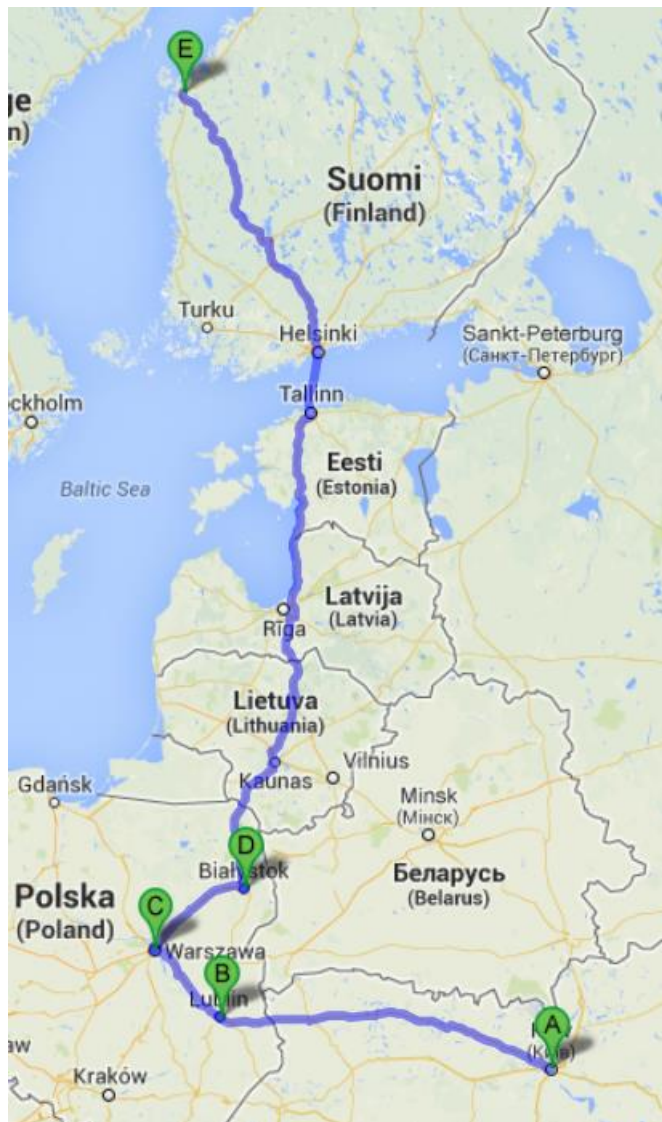
Perillä Atte sitten otti selvää, missä saisi Ladan huollettua. Kardaaniin vaihdettua sekä kaasuttajan neulaventtiiliin vaihdettua ja säädöt kohdille. Huolto löytyi aikas läheltä -se tapahtui Maybach:n huoltopisteellä! Jeps Aten Lada on huollettu Maybach:n huoltopisteellä! Koko alustan tarkistus, kaikki puslat yms.. vain 9€! Osien vaihtoon ja korjauksiin taksa oli kuuleman mukaan 18€ tunti... ei paha, kun ottaa huomioon, missä huoltopisteellä ollaan -Maybach! Kuinkahan moni Lada on huollettu ylipäätään Maybach:n huollossa?

- kardaani tuli vaihdettua, se ei maksanut kuin 100€, samaten neulaventtiili vaihdettiin, kaasari säädettiin ja taakse laitettiin jousiin ne kumiset korokepalat. Noh, kävihän se Atte sitten vielä Ladan pesettämässäkin, se taisi maksaa 4,5€.

- Artun kommentti Atelle kardaaniin tinkimisessä oli ollut : Perusnuuka Laihialaanan nyt vain kaivaa sitä kuvetta ja maksaa sen 100€!

**** Kisapäivien jutut erikseen ****

Takas lähdettiin Sunnuntai aamuna 13.10. noin 8:30- kartasta oli jo kateltu, että nyt ajetaan Kiovasta Korosten - Sarny reittiä takas Lubliiniin. Se reitti oli varmasti semmosen pari tuntia nopeampi, joten hyvä reittivalinta. Kohtuu nopea väylä, vähä liikennettä.

E12

2 288 km, 30 tuntia

Juniorille tuotti ongelmia päästä vessaan -on se vain ihme kun se vessa osuu kohdille, niin sitten vessahätää ei olekaan. Lienee syynä ns. vessat joita tuolla matkalla oli ;-). Kyyti oli jo paljon parempaa Ladassa, yli 150 nopeudessa kardaani ei pitänyt ääntä, ennen vaihtoa 110 alkas huutamaan. Joo vaikea sanoa mikä oli Ladan huippunopeus matkalla, kun mittari loppui kesken, eikä sitä sitten navilla siitä katottu.. oli se kuitenkin yli 150!

Paluu matka meni joutuisasti eikä rajallakaan juuri liikennettä ollut, joten se ylitettiin nopeasti! Lublinin kautta piti takas mennä (olisi ehkä ollut oikoreittikin (50km?)), koska Atte oli unohtanut huoneen avaimen taskuunsa, joten vietin se takas -siinä tuhraantui aikaa varmaan tunnin verran?

Sitten Atte sai idean, pitää syödä jotain ja tekis mieli BurgerKing ateriala, no mikäs siinä se sopii -lähin on Warsowassa. Täh.. noh, sä ajat anna mennä. Itse asiassa reitti Białystokista Lubliiniin voi olla jopa nopeampi juuri Warsowan kautta, siinä ei mennä Warsowaan asti vaan siinä on joku ns. kehätien tyyppinen väylä... ja toi ns. suora reitti on tosi hidas... ihan kaikkeen ei voi noissa asioissa luottaa mitä navigaattorit ja google maps kertoo..

Jo saavuttaessa Warsowan alueelle, liikennevaloihin pysähtyessä vierelle ajoi joku nuorisoporukka ja kovasti vilkuttivat meille porukalla ja peukkuja näyttivät. Olivat ilmeisesti perässä ajaneet pitkän matkan. Eka BurgerKing oli juuri suljettu, joten etsittiin seuraava joka olikin reitin varrella Warsowassa Białystokiin mennessä.

Sit menttiin risteyksestä väärään suuntaan ja taas piti jonottaa... se olikin hauska kokemus! Edessä oli Shelby GT500 Mustang! Hetken me ihmettelimme, kuka kaasuttelee jonossa ja moottoria kierrättää... sitten Mussesta käsi nousee ja kuski näyttää peukkuja - kerroin Atelle että sen pitää vastata, joten Ladasta poistettiin sitten kaikki karstat, jos niitä ylipäättäen oli, samoiten Atte näytti vuorostaan peukkuja Musse kuskille! Oli siellä sitten joku muukin jossain välissä joka instoutui karstoja poistattamaan ja sitten kaikki yhdessä päätti poistaa karstoja -ja kaikilla oli niin mukavaa!

Tiesittekö muuten että Puolassa on Euroopan suurin nopeusrajoitus, moottoritiellä saa ajaa max 140km/h!

Me tehtiin uukkari ja menttiin sinne BurgerKingille! Atte sai sen mitä halusi.. Siitä matka jatkui sitten Bialystokkiin, jossa oltiin taas myöhässä.. oliskos ollut joskus 12 aikaan yöllä.. Sitten tsekattiin heti navigaattorista ja karttakirjasta mikä on tarkka etäisyys seuraavana päivänä - laskettiin mihin aikaan meidän pitää aamulla lähteä. Unet jäi sopivasti 6 tuntiin.. kuten jo itse asiassa pari mennyttä viikkoa...

Aamulla navi kertoi että Tallinnassa ollaan 17:55 ja laiva lähtee 19:30, joten aikaa näyttäisi olevan ehkä riittävästi. Tuollaisissa maissa, tunnin jos toisenkin menettää ihan yht'äkkiä, joten kaikkeen tulee varautua!

Matka eteni joutuisasti, lukuun ottamatta paria liikenteellistä ongelmapaikkaa, jossa aikaa paloi... päästyämme Viron puolelle navi kertoi että ollaan satamassa 18:35, joten aikaa oli poltettu, mutta oltiin jo ns. turvallisella puolella, joten vielä oli aikaa ottaa 15min stoppi Pärnun mäkkärillä ja viimeiset tankkaukset Tallinnassa -halpaa bensaa Ladaan ja kanistereihin!

Lautalla yli ja Hyvinkään ABC:lle, Arttu jätettiin sinne, tilalle takapenkille otettiin -mitäs muuta kuin auton renkaat! näytti kohtuu hyviltä kitkarenkailta -ei Ladaan vaan Saabiin, koska sillä Atte on menossa kohtapuoliin Saksaan Bruhliin Slottikisoihin!

Me jatkettiin siitä sitten Aten kanssa matkaa. Parkanossa otin vähä kaffetta ja Atte sen maagisen hamppariaterian. Taas oli energiaa ja matka jatkui. Kotipihallamme olimme siinä kolmen aikaan yöllä siitä sitten Atte jatkoi matkaa takaisin Laihialle.

Tuli istuttaa Ladan kyydissä pitkälti yli 4300km, penkit mitkä Ladassa oli, olivat tosi hyvät. Selkävikaisena mulla ei ollut mitään ongelmia koko reissun aikana selän kanssa!

Lähtisinkö uudelleen ? Ei kyllä nämä kaksi reissua mulle riittää - ensimmäinen ja viimeinen ;-). Matka oli kuitenkin antoisa ja hauska, paljon tuli nähtyä eikä yhtään tarvitse katua että teki tämän valinnan! Lentolipun kun olisi myös saanut... -tosin sitten ei olisi tullut opittua maailmasta yhtä paljoa!

Jos saatte vastaavan mahdollisuuden, niin elämäkokemuksen myötä aina kannattaa edes kerran kokeilla!